

Kultainen lanka

Säv. ja san. Terttu Lajunen

1. Päi-vä on pai-nunut vuo-sien virtään, vir-taavaa vet-tä ei van-gi-ta voi.
Lan-gat on las-ket-tu e-lämän pir-taan. Kan-kaansa Luo-ja niin kau-niiksi loi,
kan-kaansa Luo-ja niin kau-niik-si loi.

1
Päivä on painunut vuosien virtaan,
virtaavaa vettä ei vangita voi.
Langat on laskettu elämän pirtaan.
//Kankaansa Luoja niin kauniiksi loi.//

3
Pyörteissä virran jos viipyä tahtoo,
veneensä helposti voi upottaa.
Matkalla liikaa jos taaksensa katsoo,
//uusia alkuja nähdä ei saa.//

5
Kerran on koittava viimeinen ilta,
silloin Hän kankaansa katkaista saa. -
Yön yli tehty on kantava silta;
//kultainen lanka ei katkeakaan.//

2
Itse Hän kankaan on valmiina nähnyt,
ennen kuin aamukaan valjennut lie.
Ihminen paljon on virheitä tehnyt,
//suunnasta poikennut kulkijan tie.//

4
Silmissä säilyä voi kuva Herran,
kankaansa luoja Hän yksin on vain.
Täällä nyt viivyn vain aikani verran.
//Lankani kaikki vain lahjaksi sain.//

Ma 29.3.1999 klo 15, nro 938